

Albert Dormer:

Reese på krigsstien

«Han forlot oss bare for en håndfull sølvpenger, bare for en fjær til å stikke i hatten» sa Robert Browning om William Wordsworth.

Er Terence Reese, en av de mest innbitte motstandere av kunstige meldesystemer, blitt forræder mot saken? Han og Jeremy Flint har nettopp utarbeidet et system som skal gjøre ende på alle systemer. Det er kalt *Le Petit Majeur* og har mange nyheter. En åpningsmelding på en spar eller en hjerter skal for eksempel vise en hånd med 5-9 honnørpoeng *) og høyst tre kort i fargen. En kløveråpning viser hjerter, en ruteråpning viser spar, og en grandåpning viser den ene eller begge de slette fargene, gjerne med en ubalansert hånd. Det er videre en rekke såkalte «relesvar». Den viktigste hensikten med dette systemet er i følge Reese å «gjøre invasjon i fiendens

land», å ta fra ham plass til manøvrering for konstruktive meldinger uten å tape selv i nøyaktighet.

Reese har ikke endret sin oppfatning av kunstige meldinger, og han er fremdeles tilhenger av den naturlige veien. Kanskje han håper å vise tilhengerne av kunstige meldinger hva bridge kan bli til når vi alle er blitt tvunget til å bruke kunstig kløveråpning i selvforsvar. I alle tilfelle tror han at hans system vil vise seg å være langt mer effektivt enn de metodene som brukes av Bacherich, Ghestem og de forskjellige italienske spillerne.

Det er lite sannsynlig at Reeses trekk vil overtale The World Bridge Federation eller European Bridge League, og English Bridge Union har tatt en avgjørelse som ikke vil hjelpe Reese, nemlig at britiske lag i Europamesterskapet bare skal bruke systemer som er tillatt av EBU i engelske turneringer. En bestemmelse som ikke vil ha noen annen effekt enn å skape et handicap for våre lag.

*) Det er ikke spesielt nevnt, men vi går ut fra det dreier seg om Workberegningen 4—3—2—1. Red.

*Skrinet med det rare i
— Canapé-varianter*



**Opp
til
makker**

Den fineste formen for bridge —

Nye bridgelover.

Fra den internasjonale presseunion har vi mottatt følgende melding: Den nye utgave av bridgelovene trådte i kraft 15. april. Vi bruker fremdeles de gamle lovene fra 1949. Det faktum at reviderte lover blir utgitt, er motatt med stor tilfredsstillelse overalt.

Vi kjenner dessverre ikke mer til saken enn denne meldingen.

Australia.

Australia har en rekke ganger arrangert den såkalte Bridgeolympiade med ferdig gitte spill, en type av samme klasse som de «avisturneringene» som var så populære hos oss før og under den siste krigen. Datoen for årets turnering er nå fastsatt til onsdag 30. oktober og onsdag 6. november.

Danmark.

Civilingeniør Anders Møller døde 13. februar, noen få måneder før han ville ha fylt 80 år. Møller er kalt for the grand old man i dansk bridge, og han var den første som introduserte Culbertsons system i Danmark.

Det danske parimesterskapet for mixpar ble vunnet av ekteparet Gerda og Jan Ljungberg. Fruen er tidligere europamester og nordisk mester.

England

29 lag deltok i et engelske mesterskap for damelag. Turneringen ble ar-

rangert etter utslagssystemet, og vinnere ble Mrs. Corven, Mrs. Oldroyd, Mrs. Durran, Mrs. Whittaker, Mrs. Fritzi og Mrs. Markus. I finalen møtte det vinnende laget et lag bestående av Mrs. Fleming, Mrs. Moss, Mrs. Juan og Miss Shanahan i en kamp over 64 spill.

En av de mest populære og viktigste turneringer i London — The Masters Pairs — noe tilsvarende Oslo krets eliteturnering, ble i år vunnet av Terence Reese for sjette gang, denne gangen med en ny partner, Jeremy Flint. Nummer to ble Swimer — Preston og nummer tre Swinnerton Dyer — Barbour.

Den engelske avisen *The Sunday Times* har gitt en pokal for en ny eliteturnering. Statuttene bestemmer blant annet at maksimum 22 par får delta, og at ett av disse parene skal være fra Frankrike. Turneringen skal spilles i slutten av april.

Det engelske bridgeforbundet har nå utarbeidet opplegget til uttagningen til europamesterskapet. Et antall utvalgte lag skal spille en turnering over to lørdager og søndager, hvoretter de to beste av disse lagene skal møtes til en kamp over to hundre eller flere spill.

Finnland.

Finnland vil arrangere en kvalifikasjonsturnering for damelag til europamesterskapet. De deltagende par må deponere hundre kroner hver, og disse vil bli betalt tilbake når turneringen er over.

(Forts. side 31)

Innhold:	Side
Canapé-varianter — skrinet med det rare i Alexander Brekke legger frem sitt meldesystem	4
Fra turneringsfronten Leif Christiansen trekker frem en del aktuelle turneringsspill	8
Den fineste formen for bridge Bolf Bøe fortsetter sin artikkelserie om lagkamper	12
Opp til makker — om å behandle sin makker pent	18
Nye bridgebøker er det smått med på norsk. Her omtaler William B. Herseeth en del bøker på andre språk	21
Internasjonalt nytt, Prøv Dem selv, Redak- tørens kommentarer m. v.	

Redaktør: Rolf Bøe.

Medarbeidere i dette nummer: Rolf Bøe,
William B. Herseeth, Leif Christiansen,
Alexander Brekke.

Organ for Norsk Bridgeforbund.

Redaksjon og ekspedisjon: Nils Rømming
Forlag (tidligere A. M. Hanche Forlag),
Kongensgate 4, Oslo. Postboks 277. Tele-
foner: 41 21 81 — 41 04 24. Postgiro 138 16.
Bank: Christiania Bank og Kreditkasse.
Bankgiro: 428/163.

Utkommer hver måned, unntatt juli og
august.

Abonnement: Kr. 25 for medlemmer av
klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund,
andre kr. 30. Sverige 25 sv. kr. Danmark
35 d. kr.

Løssalg: Kr. 3.00 pr. nummer.

Trykk: Mariendals Boktrykkeri A/S
Gjøvik.

Neste nr.:

Fylldig referat fra Norgesmesterskapene.

William B. Herseeth orienterer
om ny bridge-litteratur.

Rolf Bøe har stilt seg for kortenes
domstol —.

Canapé-varianter

— skrinet med det rare i

Alexander Brekke har skrevet denne artikkelen om canapé-varianter. Noen presentasjon er vel unødig, i de siste to årene er han blitt Norgesmester og kretsmester i mesterklassen i Oslo, og mer er ikke nødvendig å nevne.

Jeg har fått mange oppfordringer til å offentliggjøre mitt upatenterte canapé-betonte meldesystem, som Iver Andresen og jeg nå har benyttet i tre sesonger med påtagelig fremgang. Dette system er så eksakt og enkelt at det kan være av stor interesse for par som ikke finner hverandre i sine systemer.

Prinsippene for åpningsmeldinger er følgende:

1. Alle firekortfarger er meldbare på ett-trinnet.
2. Med en eller flere firekortfarger åpnes med den laveste.
3. Med en eller to firekortfarger og en lengre farge åpnes alltid med laveste firekortfarge.
4. Svarhånden følger det samme prinsipp, han melder om mulig sine firekortfarger før den lengre farge, såfremt en sådan finnes.

Bakgrunnen for at jeg utarbeidet dette system, var at makker og jeg i svært mange situasjoner ikke kunne være sikre på hvorvidt de fargene vi meldte, var på fire eller fem kort. Og vi spilte ofte kontrakter i farger med 4-3-fordeling i stedet for 4-4, 5-3 eller 5-2. Hverken Culbertson, Goren eller Acol er i stand til å klarlegge lengden av de meldte farger før

man er kommet på to- eller tretrinnet.

Jeg mener det er av den aller største betydning at makker så tidlig som mulig får rede på min fordeling, og omvendt, slik at vi så og si alltid spiller kontrakten i den farge hvor vi til sammen har flest kort. Jeg vil gi noen eksempler:

V	Ø
♠ K-5-3	♠ E-9-7-2
♥ 6	♥ K-8-4-3
♦ E-D-7-4-2	♦ kn-3
♣ K-kn-5-4	♣ 10-8-2

Her går meldingene:

Vest	Øst
1 ♣	1 ♥
2 ♦	pass

Kløveråpningen viser minimum fire kort, og foreløpig under 16 poeng. Øst svarer med sin laveste firekortfarge — en hjerter — og Vest melder to ruter. Det er ikke reversemelding hos oss, viser bare minst fem kort, og bekrefter at hånden har under 16 poeng. Samtidig får Øst beskjed om at det ikke finnes fire spar, ellers ville en spar vært meldt, og det har ingen hensikt å vise sparfargen. Da Øst bare har 8 poeng, kan to ruter være en passende kontrakt.

Med slike typer av hender kan mak-

Man skulle tro det eneste fornuftige i bridge var å begynne med den lengste og beste fargen sin, for etterpå å gå over til de kortere og svakere. men selv dette er det spillere som er villig til å diskutere, nemlig tilhengerne av de såkalte canapé-varianter. Det høres umulig ut hele systemet, første gang man hører om det. Men, sett dem fast! Gi dem hender å melde, og de kommer fram like presist som andre.

kerne ikke gjøre noe galt. Noe kan innvende at det er farlig å åpne med en svak firekortfarge, som blir støttet av en like svak firekortfarge hos makker. For eksempel:

V	Ø
♠ 10-6-5-2	♠ kn-8-4-3
♥ E-K-3	♥ 9-2
♦ E-7-4	♦ D-10-6-5-2
♣ D-kn-2	♣ E-4

Meldingene:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♠
pass	

Etter min oppfatning spiller det ikke så stor rolle om fargene er svake, det er den sammenlagte poengstyrke som teller, og det er tre spartapere, uansett hvilken kontrakt vi kommer i. Når ingen av fargene passer, blir grand alltid kontrakten.

V	Ø
♠ E-7-4	♠ K-9-5-2
♥ K-kn-7-2	♥ 9-4
♦ D-4	♦ E-7-5-2
♣ E-8-5-3	♣ 9-4-2

Denne gangen bør det meldes:

Vest	Øst
1 ♣	1 ♦
1 ♥	1 ♠
1 gr.	pass

Det kan ofte være vanskelig å stoppe på en grand etter andre systemer, etter åpning av en hjerter.*) Makker sier en spar, og Vest har kanskje ikke lyst til å melde en grand på damen annen i ruter, og velger to kløver og er kanskje i mange tilfelle allerede for høyt.

Hvis åpneren melder en ruter, og makker svarer en grand, er fordelingen hos ham allerede nå klar for åpneren. Han må ha fordelingen 3-3-3-4 og under 12 poeng, som ville betinget svaret to grand. Det har derfor nå ingen hensikt for åpneren å vise noen firekortfarge i hjerter eller spar, men han kan regne med trekortstøtte til en eventuell femkortfarge i major.

Hvis åpneren melder en kløver, makker svarer en spar, og åpneren to grand, er åpnerens fordeling og styrke helt klar for makker. Da det ikke ble åpnet med en grand, må hånden inneholde en singelton, og da ingen farge ble meldt på totrinnet, kan han ikke ha femkortfarger. Følgelig har han 1-4-4-4 og 16—19 poeng. Det er nå meget lett å finne den beste kontrakt for makker, som kjenner den sammenlagte styrke og fordeling i samtlige farger.

Har åpneren:

♠ E-8-6-5-3 ♥ K-D-9-2 ♦ K-kn-8-4 ♣ —

meldes en ruter. Får han svaret en hjerter, er det ikke nødvendig å vise sparfargen i det hele tatt. Hjerter er god nok kontrakt, og tre hjerter bør meldes. En farge meldt på ett-trinnet skal aldri støttes uten på fire kort, mens en melding på to-trinnet kan støttes med tre kort i fargen.

Prinsippet om meldinger av firekortfarger avvikes kun når makker har doblet opplysende. Da går vi selv-

*) Både Culbertson og Goren anbefaler åpning med en kløver her. Red.

Safebehandling av hånd og av farge

De fleste spillere er ikke klar over at safebehandling av en farge og safebehandling av en hånd er to vidt forskjellige ting. Se på dette spillet:

N	♠ E-K-9-4	♠ D-kn-6-2
	♥ K-7-5	♥ 8
	♦ 4-2	♦ D-10-9-7-6-3
	♣ E-6-5-3	♣ 9-4
V	♠ 8-7-3	♠ D-kn-6-2
	♥ D-10-3-2	♥ 8
	♦ K-kn-8-5	♦ D-10-9-7-6-3
	♣ 8-2	♣ 9-4
S	♠ 10-5	
	♥ E-kn-9-6-4	
	♦ E	
	♣ K-D-kn-10-7	

De er havnet i seks hjerter og får ruter fem ut. De stikker med esset, og fordi De kjenner formen for safety play i trumf i denne situasjonen, fortsetter De med hjerter ess, hvoretter De spiller en liten hjerter og kniper med syveren på bordet. Øst viser renons, og stolt over Dem selv trekker De hjerterkongen og lar Vest få det trumfsticket han må innrømmes en eller annen gang senere i spillet.

De er litt stolt over Dem selv, og har

sagt inn med firekortfarger også på høyere trinn.

Hvis åpneren har to femkortfarger, får han vist dette på følgende måte:

V	♠ E-D-7-5-2	♠ 6-4
	♥ 8	♥ E-6-5-4-2
	♦ E-7-5-4-3	♦ K-D-2
	♣ K-4	♣ K-kn-3

Meldingene:

Vest	Øst
1 ♦	1 ♥
1 ♠	2 ♥
3 ♦	5 ♦

Hadde Øst derimot hatt:

♠ kn-6-3
♥ E-6-5-4-2
♦ K-2
♣ D-kn-3

ville han ha meldt fire spar, da han vet åpneren må være minst like lang i spar som i ruter, og ruter som blir gjenmeldt på tre-trinnet, må være på minst fem kort.

Jeg vil ikke gå nærmere inn på de forskjellige nyanser som oppstår, men med litt rutine i systemet er det utrolig hva makkerne kan avlese av fordelingene, både gjennom de positive og de negative svar. Det er særlig meldinger makker ikke kan avgi, som forteller om fordelingen.

Hvis det er par som er interessert i å bruke systemet, er det intet i veien for å skrive til meg, hvis de er i tvil om noe. Dessuten må makkerpar også bruke diverse andre konvensjoner som de kan hente fra hvilket som helst annet system, så som Marmic, Halles to kløver, Stayman, Torontos to kløver etc. Intet av dette kolliderer med mitt enkle system.

grunn til det. De må imidlertid være oppmerksom på en ting, at en spille-måte som denne må frafaller hvis en annen, større fare truer. I dette spillet er det i orden å spille safe når ruter kommer ut. Men med kløver? Da kan De være sikker på at hele fordelingen hos motparten er:

♠ 8-7-3-2	♠ D-kn-6
♥ 10-3-2	♥ D-8
♦ K-kn-8-5-3	♦ D-10-9-7-6
♣ 8	♣ 9-4-2

Hvis De nå gjør forsøk på å spille hjerterne safe, har De funnet den eneste måten å spille Dem i bet — bet i et spill hvor ikke en eneste begynner har en sjanse til å komme galt av sted, og hvor de vil rulle opp tretten stikk uten å ane at det har vært vanskeligheter.

Det er en annen og større fare som truer enn hjerterfargen 4—1. Vest har startet i kløver, en farge De sannsynligvis har meldt, og det antyder singelton. Stjelefare er større, og derfor blir spille-måten å slå esset og kongen i trumf snarest mulig.

En sak for seg er at i det minste i lagkamp burde De ha spilt seks kløver istedenfor seks hjerter.

TURNERINGSNYTT

BERGEN

Bergens Bridgekrets arrangerte sin 25-års jubileumsturnering 4. og 5. mai med en meget stor deltakelse, 60 par fordelt på to grupper. Premiebordet var meget flott, og spesielt fester vi oss ved et meget stort antall gavepremier.

Resultatet ble i A-gruppen:

- | | |
|----------------------------------|------|
| 1. Eikås—Bjerring Larsen, Bergen | 1414 |
| 2. Halle—Larsen, Oslo | 1374 |
| 3. Breck—Mellerud, Bergen | 1358 |
| 4. Mørk—Michaelsen, Trondheim | 1340 |
| 5. Davidsen—Ingebrigsten, Bergen | 1327 |
- og i B-gruppen ble de beste:
- | | |
|-------------------------------|------|
| 1. Lygre—Hallaråker, Bergen | 1476 |
| 2. Riise—Sørtveit, Bergen | 1457 |
| 3. Rasmussen med frue, Bergen | 1445 |

SOM ABONNENT ER DE SIKKER

på å få alle numre av bladet. (De vet hvor ergerlig det er å spørre forgjeves etter et blad som man så forbasket gjerne skulle ha lest).

DE SPARER PENGER

på å abonnere, hvis De er medlem av en bridgeklubb tilsluttet Norsk Bridgeforbund. Da koster årsabonnementet kr. 25, mot kr. 30 for ikke-medlemmer, og kr. 3 i løssalg.

DET ER ENKELT Å ORDNE

— De sender oss denne kupongen i utfylt stand, pluss kr. 25, og De får alle numre som kommer i 1963 (10 stk.). Hvis De ikke vil klippe i bladet, kan De sende beløpet med postgiro eller postanvisning, og skrive navn, adresse og ev. klubb på blanketten.



TIL BRIDGE-MAGASINET,
POSTBOKS 277, OSLO

Jeg bestiller herved abonnement på Bridge-magasinet for 1963. Abonnementsavgiften (kr. 25 for medl. av Norsk Bridgeforbund, kr. 30 for andre) følger pr. postgiro, postanvisning, sjekk (stryk det som ikke passer).

Navn:

Adr.:

Klubb:

OG HVORFOR IKKE SENDE
ET ABONNEMENT TIL EN
GOD VENN (ELLER FOR-
RETNINGSFORBINDELSE)

Jeg bestiller abonnement for 1963 også til:

Navn:

Adr.:

Klubb:

Underskrift:

Leif Christiansen:

Fra

turneringsfronten



Det forekommer stadig interessante spill i bridgeturneringene, med spillepoeng og motspillpoeng av forskjellig art. Mange av dem fortjener nærmere omtale og analyse.

I en kretskamp i Oslo forleden opplevet jeg f. eks. følgende:

	N	
	♠ K-7-2	
	♥ K-D-9-4	
	♦ D-8-6-4	
	♣ 10-3	
V		Ø
♠ E-D-kn-8-6-5-4		♠ 10
♥ kn-7-3		♥ E-10-5-2
♦ 3		♦ E-9-7-5
♣ 9-4		♣ 8-7-6-5
	S	
	♠ 9-3	
	♥ 8-6	
	♦ K-kn-10-2	
	♣ E-K-D-kn-2	

Meldingene falt slik, med Vest som giver og ingen i faresonen:

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♠	pass	pass	3 ♣
pass	3 ♥	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

2 spar fra Vest er den moderne svake forhindringsmelding, men allikevel er det jo vel freidig av Syd å gå i 3 grand uten sparhold.

Som Vest forestilte jeg meg K.x i spar hos spilleren og en singleton hos makker. I så fall ville sparutspill fra meg, uten innkomst som jeg var, være galt. Det måtte være bedre å få sparspill fra makker og prøve å finne ham i utspillet. Ut fra dette valgte jeg hj. 7

som utspill, hvilket skulle vise seg å være det absolutt eneste kort som kunne gi bet. Selv om mitt regnestykke for så vidt var galt, idet sparkongen til min forbausese dukket opp hos blindemann, ble således resultatet meget heldig. Spar ut bereder ikke spilleren noen vanskeligheter. Men ikke bare det, hverken hjerterknekt eller hjertertre kan, som man snart vil innse, føre til bet.

Hjertersyv ble stukket med damen og esset. En hjerter tilbake krevet knekten og kongen. Øst måtte komme inn på ruteress, og jeg ble så brakt inn på spares. Nå kom hjertertre som ga makker saks over blindemanns hjerter. Hvis utspillet hadde vært hjertertre, ville jeg på dette tidspunkt hatt igjen hjertersyv. Spilleren legger da bare liten hjerter fra bordet, og farven blokeres. Hjerterknekt ut duger heller ikke. Hvis Øst stikker hjerterdame med esset, kan ikke hjerter spilles i retur til blindemanns saks. Man kan la blindemann beholde stikken for hjerterdamen, men da Vest bare har en innkomst, kan dette motspill aldri føre til 3 hjerterstikk for forsvaret. Hvilket er nødvendig for å bete kontrakten.

Men selv med det inspirerte utspill hjertersyv kan og skal Syd vinne. Han skal ikke stikke med hjerterdame på bordet, men la utspillet gå til hånd, til åtterten. Som man lett kan forvise seg om kan motparten da ikke få mer enn 2 stikk i hjerter. Et meget fint spillepoeng, helt klart og logisk, men ikke lett å se ved bordet.

Et oppgavespill som dog de fleste

klarte, fikk man i Astras jubileums-turnering. Spillet minnet faktisk så meget om et annet konstruert oppgavespill at mange mistenkte turneringskomitéen for å ha lagt spillet. Det vet jeg imidlertid positivt ikke var tilfellet. Spillet så slik ut:

	N	
	♠ K-10-2	
	♥ E-K	
	♦ E	
	♣ 9-7-6-5-4-3-2	
V		Ø
♠ —		♠ kn-8-4-3
♥ D-7-6-5-4		♥ 3
♦ kn-8-6-3-2		♦ 10-9-7-5-4
♣ E-K-kn		♣ D-10-8
	S	
	♠ E-D-9-7-6-5	
	♥ kn-10-9-8-2	
	♦ K-D	
	♣ —	

6 spar var den meget naturlige kontrakt nesten alle kom i, og utspillet var like naturlig, kløveress, som krevet en av Syds trumfer. Syd tar så spares og avblokerer med sparti hos blindemann når Vests renons oppdages. Hvis nå Syd trumfer ut og deretter tar de 3 røde toppkort på bordet, kan han ikke komme hjem uten at siste trumf går. Hjerterne blir ikke nytiggjort, og resultatet blir flere better. Det nytter heller ikke å ta Ess, Konge i hjerter etter et trumfspill, for Øst stikker annen hjerter med trumf. Vest må allikevel få for hjerterdame, og det blir bet da også. Løsningen er enkel nok. Etter spares tas hjerteress og ruteress. Deretter spar til kongen, spar igjen til nieren og på spardamen kastes hjerterkongen. Et

hjerterstikk overlates Vest, og resten står.

I det nå pågående parmesterskap i Oslo foregår litt av hvert. Det er år og dag siden jeg er blitt så grundig lurt som i følgende spill:

<p>N</p> <p>♠ D-kn-9-2</p> <p>♥ 7</p> <p>♦ D-kn-8-2</p> <p>♣ K-8-5-3</p> <p>V</p> <p>♠ 7-5</p> <p>♥ E-kn-8-4-2</p> <p>♦ E-7-5</p> <p>♣ 7-6-2</p> <p>S</p> <p>♠ E-K-10-8-3</p> <p>♥ K-10-5</p> <p>♦ 10-3</p> <p>♣ E-kn-4</p>	<p>Ø</p> <p>♠ 6-4</p> <p>♥ D-9-6-3</p> <p>♦ K-10-6-4</p> <p>♣ D-10-9</p>
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------

Etter enkle meldinger med grand-åpning hos Syd, var kontrakten blitt 4 spar. Det er en god kontrakt som er helt opplagt når trumfen sitter 2-2, idet en kløver kan kastes på ruter etter at ess og konge er drevet ut.

Med åpne kort er det som man ser 5 trekk hvis motparten ikke tar stikkene sine, ved å ta kløverfinessen og kaste en ruter på fjerde kløver. Men det er jo en for risikabel spillemåte i en god kontrakt.

Jeg fikk trumf ut og spilte kanskje litt uforsiktig ved straks å ta en trumf til. Det er mulig det riktigste spill er å gå på ruterne med en gang. Men trumfen satt pent, så det var ingen fare. Jeg trakk så hjerter fra bordet, opp til kongen. Heller ikke det er riktig spilt. For har nå Øst hjerteress og f. eks. ruteress, vil det, iallfall teoretisk, være en sjanse for at motparten kan etablere et kløverstikk før ruterne er godspilt. Men dette var som nevnt parturnering, og jeg ville gjerne forlede motstanderne til å gjøre noe galt. Muligheten for 5 trekk spøkte stadig i bevisstheten. Hjerterkonge stakk Vest, og som håpet kom det nå skift til kløver. Kløvertro var Vests me-

get lure tilbakespill. Og Øst hjalp sannelig godt til. Kløverni kom fra ham, og jeg tok knekten. På esset falt tieren, og nå var det ingen makt i verden som kunne få meg fra fristelsen til å knipe neste kløver med återen. Kløverdame fra Øst, 2 ruterstikk og bet. Fantastisk.

Analysen er en vanskelig ting, det vet enhver bridgeskribent av smertelig erfaring. I nummer 1 i Bridgemagasinet forekom følgende oppgave:

<p>N</p> <p>♠ 8-4</p> <p>♥ kn-6-3</p> <p>♦ E-K-D-6-4</p> <p>♣ K-8-3</p> <p>S</p> <p>♠ E-7-6</p> <p>♥ E-K-10-5-4-2</p> <p>♦ 7-3</p> <p>♣ 6-2</p>	
----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--

Syd spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest starter med kløverdame, som får beholde stikket. Han fortsetter med knekten som heller ingen vil stikke og spiller så kløverti. Bordet tar kongen, Øst esset og Syd stjeler. Hvordan bør Syd fortsette?

Jeg kikket en stund på oppgaven og mente jeg hadde løsningen, men da jeg slo opp på den, stemte ikke fasiten. Den angitte løsning, la oss kalle den spillemåte I, anga følgende: Ta hjerteress, gå så inn på ruter og ta så finesse i hjerter med tieren hvis Øst følger farve.

Ved denne spillemåte vinner man i følgende tilfeller:

- 1) Med hjerterdame singel på en av hendene.
- 2) Med hjerter fordelt 2-2 og hjerterdame hos Øst.
- 3) Med hjerter fordelt 2-2 og hjerterdame hos Vest, hvis ruterne ikke sitter dårligere enn 4-2.
- 4) Med hjerter fordelt 3-1 med 3 hjerter hos Øst med damen.

SPØRSMÅL OM DOBLINGER

Selv hos rutinerne turneringsspillere er det forskjellige oppfatninger om doblinger. De aller fleste er enige om at enhver dobling er forretningsdobling når makker har meldt. Stor enighet er det også om at det er forretningsdobling om vedkommende før har passet etter at motstanderne har meldt. Eksempel:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr.	pass
2 ♦	Dobl.		

Men hva om motparten ikke meldte først. Eksempel:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	pass
1 ♠	Dobl.		

Jeg oppfatter dette som opplysende dobling. Men fordi oppfatningene her er så delte, og lærebøkene ikke er konsise nok, imøteses redaktørens oppfatning.

H. M.

Det er desidert opplysende dobling. Det er Vests første sjanse til å fortelle om en hånd som ikke har åpning, men dog har en viss styrke med ruter eller kløver som trumf. Vi kan for øvrig dreie på steken og spørre hvordan en hånd skulle se ut som passer i åpning, men kan straffedoble en spar.

Red.

TRUMFUTSPILL

Leif Falck-Pedersen eller «Falcken», som han vanligvis ble kalt, var en av Norges fineste spillere i 40-årene og begynnelsen av 50-årene. Han sluttet imidlertid tidlig med konkurransebridgen, iallfall i toppklassen, til stor beklagelse for mange.

En av Falckens teorier var at trumf ut er noe av det beste motspill som finnes, det er vellykket i over halvparten av spillene, sa han. Vi skal ikke egentlig gå inn på prosentatsen, men vil nevne at det fører frem i flere tilfelle enn de fleste tror.

5) Med hjerter fordelt 3-1 med 3 hjerter hos Vest med dame, hvis ruterne er fordelt 3-3.

6) Med hjerter fordelt 4-0 og ruter 3-3.

Den spillemåte jeg hittet og sikkert flere med meg, var å trekke hjerterti, altså frivillig gi bort et hjerterstikk for å skape en innkomst hos blinde-mann. Ved denne løsning — spillemåte II — vinner man ved enhver fordeling 2-2 eller 3-1 i hjerter, hvis ikke ruterne er dårligere fordelt enn 4-2. Spillemåte II er altså bedre enn I i

tilfelle 5), hvor man er avhengig av ruterne 3-3, men dårligere enn I i tilfelle 1), 2) og 4) hvor man vinner selv om ruterne sitter 5-1 eller 6-0. Hva er så den beste spillemåte? Det er det ikke lett uten videre å svare på, man må til å regne med sannsynlighetene for de forskjellige fordelinger. Personlig var jeg tilbøyelig til å holde en knapp på II, men for sikkerhets skyld regnet jeg gevinstsjansen ut eksakt for de 2 spillemåter. Og det var så jevnt som det kunne bli: 80 % for I og 81,2 % for II.

Sannelig er det vanskelig av og til.

Den fineste formen for bridge

Vi diskuterte forrige gangen forskjellen i stilen mellom parturnering og lagkamper, og rakk også å se litt på endringene i selve åpningsmeldingen. Det var ikke så stor forskjellen, og det er det faktisk heller ikke når det gjelder svarhåndens første melding. Derfor skal vi foreløpig hoppe over denne, og isteden diskutere spørsmålet i forbindelse med de senere meldingene.

Når det er spørsmål om delkontrakter, dukker den første, avgjørende forskjellen mellom de to turneringsformer opp. I en parturnering bør man finne fram til den delkontrakten som sannsynligvis vil gi flest poeng, men i en lagkamp bør vi vinne fram til den *sikreste* delkontrakten. Her er et eksempel:

♠ 9-7-2 ♥ K-5 ♦ 9-8-6-3 ♣ K-8-6-2

Deres makker åpner meldingene med en spar, De melder en grand og makker kommer igjen med to kløver. Hva bør De melde nå?

I parturnering betenker De Dem ikke lenge — to spar. Det er lett å regne ut at makker må ha minst fem spar, ellers ville han ha åpnet med en kløver og ikke med en spar. I en lagkamp betenker De Dem heller ikke lenge — De passer. I svært mange tilfelle vil det være like mange trekk i kortene i spar og kløver, og i andre tilfelle vil Deres makker, selv om det kanskje er ett trekk mer i kløver, kunne vinne like mange eller flere poeng i en sparkontrakt. To spar med to trekk gir samme poeng som to kløver med tre trekk, mens tre trekk i spar rangerer høyere enn fire trekk i kløver.

I en lagkamp har De ikke råd til å ta denne sjansen. Det er i det minste klart at to kløver er en sikrere kontrakt enn to spar, en gang iblant vil det være ett stikk mer i kløver, og hvis det er en bet i en sparkontrakt og to trekk i to kløver, blir fortjenesten en

god del større enn De taper ved et overstikk. 20—30 poeng er alt som er å tjene ved en sparkontrakt, mens tapet under forutsetningen av en bet mot to trekk i kløver, er henholdsvis 140 og 190, avhengig av faresonen.

Et annet eksempel:

♠ K-9-4-2 ♥ 8-4 ♦ 9-5-3 ♣ K-8-7-2

Makker åpner i tredje hånd med en kløver, De melder en spar, og makker kommer igjen med en grand. Øyeblikkelig pass i parturnering, det er klart. Men i lagkamp?

Med en dobbelton hjerter og fire kløver er det uten tvil flere stikk å vinne i en kløverkontrakt. To kløver må kunne vinnes om en grand går hjem, med mindre makker skulle ha bare vinnere i hjerter og ingen stjelemuligheter selv.

Nå dukker kanskje et annet spørsmål opp, nemlig hvordan De skal kunne vite at makker virkelig sitter med fire kløver. Hvorfor kan han ikke ha en kortfargeåpning og fordelingen 4-3-3-3?

Hvis De melder slik som jeg foreslår, vil De vite at han ikke har det. Vi skal se litt på dette, siden det er et viktig punkt i meldeteknikken.

Vi bruker kortfargeåpning i kløver i situasjoner hvor man ved å åpne med en annen farge, vil bli kjørt fast av makkers svar. Her er et typisk eksempel:

♠ K-D-9-4 ♥ K-5-2 ♦ 9-6-3 ♣ E-D-2

Hånden har en balansert fordeling og 14 poeng. En sparåpning er ikke bra, fordi De får vanskeligheter med gjenmeldingen om makker skulle svare på totrinnet. De kan selvsagt løfte om han skulle melde to kløver eller to hjerter, men så har De også avgitt to fargemeldinger på den jevneste av alle fordelinger, og det gir makker vanskeligheter med å finne ut av fordelingen Deres. Dessuten har De vanskelig-



ROLF BØE
SKRIVER OM

lagkamper

heter om makker skulle melde to ruter.

Det er verdt å merke seg at kortfargeåpninger er et nødvendig onde, som absolutt ikke må overdrives. Så sant det finnes en annen vei, bør De ikke bruke dem. Derfor bortfaller en kortfargeåpning med hånden ovenfor om makker har passet. De kan trygt åpne med en spar og passe til alt han kommer med.

Heller ikke bør kortfargeåpninger forekomme med to meldbare farger som ligger ved siden av hverandre:

♠ 4-2 ♥ E-D-9-3 ♦ D-7-5-3 ♣ K-D-8

Her er det ingen idé å åpne med noe annet enn en hjerter. Etter en spar fra makker kommer De igjen med en grand, etter to kløver viser De ruterne eller støtter i kløver, og etter to ruter er en høyning selvfølgelig.

Med en hånd hvor åpning er valgfritt, bare 13 poeng, er det bedre å passe enn å tulle med kortfarger.

♠ K-kn-9-4 ♥ K-5-2 ♦ 9-6-3 ♣ E-D-2

Åpningen er valgfri etter systemet, og siden det kan bli vanskeligheter med en sparåpning, foretrekker De å melde pass.

Tilbake blir en del hender hvor De sitter med 14 eller 15 honnørpoeng, og er i første eller annen hånd, slik som den vi har diskutert tidligere:

♠ K-D-9-4 ♥ K-5-2 ♦ 9-6-3 ♣ E-D-2

**Dette er den
andre artikkelen
i en serie om
lagkamper.
Den første stod i
forrige nummer.**

Her er det 14 poeng, og derfor må det åpnes.

Hvis De hadde hatt ruterdamen i tillegg, ville De åpnet med en grand. Men nå må De begynne med en kløver isteden. En kortfargeåpning er imidlertid bare en grandåpning med litt for liten honnørstyrke, og for å markere dette må De komme igjen med en grand i annen omgang, likegyldig om De kan få vist en meldbar farge på ett-trinnet. Derfor heter gjenmeldingen her en grand, hvis makker skulle melde en hjerter eller en ruter. Det får ikke hjelpe om De kan risikere å gå glipp av en sparkontrakt. Det vil ikke hende ofte og absolutt ikke hvis det er utgang i kortene. Da vil makker komme kraftig igjen, og De kan få vist sparene.

Det eneste De bedrar makker med ved å melde en grand, er den fjerde sparen. Men for øvrig vil De gi et meget godt bilde av håndens type, De får markert forskjellen mellom en hånd som den vi diskuterer og den følgende:

♠ K-kn-9-4 ♥ 8 ♦ 9-4-2 ♣ E-K-8-6-4

og det er langt viktigere enn å få vist den fjerde sparen i det første eksemplet.

Vi kommer derfor til at en spiller som åpner med en kløver og kommer igjen med en annen farge, skal ha minst fire kløver. En unntagelse kan kanskje forekomme om motparten blander seg inn, for eksempel med:

♠ E-D-kn-9 ♥ 9-7-2 ♦ 8-4-3 ♣ K-D-kn

De åpner med en kløver, nestemann melder en ruter og makker en hjerter, mens fjerde hånd passer. De har ikke ruterstopper, og er derfor i en tvangssituasjon. Men det hører til de absolutte unntagelsene, vi holder oss til regelen som virker i de aller fleste tilfellene.

Vi tar et nytt eksempel. De har:

♠ 8-4 ♥ E-D-7-5-3 ♦ 9-4-2 ♣ D-8-2

Deres makker åpner med en ruter, De melder en hjerter og makker kommer igjen med to kløver.

Det er ingen sak å regne ut at makker har fem ruter. Med 4-4-3-2 ville han ha gjenmeldt i grand eller eventuelt ha løftet hjerterfargen. Med tre firekortfarger og singel hjerter ville han ha vist sparfargen. Med andre ord, meldingsforløpet er svært lite sannsynlig om makker bare har fire ruter.

Dette gjør at to ruter må være en fin kontrakt. De har ikke styrke nok til å invitere til utgang, og kan ikke se noen delkontrakt som bør være bedre.

Det er nok kanskje mest fornuftig å preferere ruter i en partturnering også, og se bort fra mulighetene i hjerter. Men det er jo ikke utelukket at de to hendene kan være:

V	Ø
♠ 8-4	♠ 7
♥ E-D-7-5-3	♥ kn-6-2
♦ 9-4-2	♦ E-K-10-6-3
♣ D-8-2	♣ E-kn-9-4

hvor to hjerter bør gi like mange stikk. Men sannsynlig er fordelingen neppe, for hvor er det blitt av sparfargen? Vil ikke motstanderne melde den på ett-trinnet når de sitter med ti kort i fargen? Derfor er det mer grunn til å tro at det er i hjerter makker har singeltonen sin.

Konklusjonen blir derfor at det nok også i partturneringer vil lønne seg å preferere to ruter og la hjerterne være. I en lagkamp er det direkte dumt å melde noe annet enn to ruter.

Jeg har hittil brukt uttrykket «den sikreste» delkontrakten. Det vil imidlertid ofte hende at man må være fornøyd med enhver brukbar delkontrakt, fordi det vil være farlig å arbeide seg fremover til en kontrakt som kanskje kan være sikrere.

♠ E-kn-8-4 ♥ K-kn-9-3 ♦ 8-4 ♣ 9-7-5

Deres makker åpner med en kløver, De melder en spar og makker kommer igjen med en grand. Det er selvsagt ikke utelukket at to hjerter kan være en bedre kontrakt, de to hendene kan være:

♠ K-4 ♥ E-8-5-2 ♦ D-10-5 ♣ E-D-8-2

og som De ser, er to hjerter langt å foretrekke fremfor en grand. Men det er for farlig å eksperimentere, det er bedre å la en grand stå.

En sak for seg er at det i mange tilfelle kan lønne seg å melde en hjerter først med hånden ovenfor. Men det må bare være i ett tilfelle, nemlig når De ikke ønsker å avgi to fargemeldinger. Hvis makker ikke melder spar etterpå, dropper De tanken på denne fargen.

Men er hånden sterkere, er en spar den riktige meldingen første gangen. Med

♠ E-D-8-4 ♥ K-D-9-3 ♦ 8-4 ♣ 9-7-5

er De sterk nok til å melde to ganger, og viser derfor sparfargen først.

En annen situasjon hvor det kan lønne seg å begynne med hjerter, er følgende:

♠ E-kn-9-2 ♥ K-9-8-4 ♦ K-kn-3 ♣ 9-2

De melder en hjerter først, og hvis ikke makker kommer igjen med en spar, er to grand den beste gjenmeldingen Deres. Etter meldeserien:

1 ♣	—	1 ♥
2 ♣	—	2 gr

har De i det minste skaffet motstanderne vanskeligheter med utspillet ved ikke å røpe sparfargen.

Nå er det selvsagt ingen garanti for å finne fram til en sparkontrakt på denne måten, makker kan jo ha åpnet med en kortfargeåpning i kløver, slik at han ikke får lov til å vise sparfargen etterpå. Med:

V	Ø
♠ K-9-7-2	♠ E-kn-8-4
♥ 8-4-2	♥ K-kn-9-3
♦ E-kn-3	♦ 8-4
♣ E-D-2	♣ 9-7-5

vil meldingene etter mitt forslag gå:

1 ♣	—	1 ♥
1 gr.	—	pass

og sparfargen er ikke vist. Men det vil ikke hende ofte. Dessuten gir også en grand muligheter, og endelig er ikke to spar heller noen sikker kontrakt. Og hvis det blir tale om høyere kontrakter, går det jo an å rette på inntrykket etterpå.

V	Ø
♠ K-9-7-2	♠ E-10-8-4
♥ kn-4-2	♥ K-D-9-3
♦ E-kn-3	♦ K-4-2
♣ E-D-2	♣ 7-5

Her vil jeg foreslå:

1 ♣	—	1 ♥
1 gr.	—	2 gr.
3 ♣	—	4 ♣

Åpneren vet han har underslått sparfargen, og etter svarhåndens to grand opplyser han om dette. Det gir klar beskjed, meldbar sparfarge, men en hånd som passer til kortfargeåpning i kløver, og som i dette tilfelle derfor umulig kan være på mer enn tre kløver, sannsynligvis fordelingen 4-3-3-3.

Som en kort summering kan vi si prinsippet er slik at hvis man kan være sikker på å nå den beste delkontrakten innen tottrinnet i farge, går man i gang. Er man ikke sikker på det, stanser man så snart delkontrakten er akseptabel. Det har ingen ting med saken å gjøre om det kan finnes en delkontrakt som gir noen flere poeng, det kan aldri bli tale om mer enn 1 eller høyst 2 matchpoeng, og det er for lite til at man skal ta sjanser ved eksperimentering.

På sparket

Dette er spilleprøver som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer, som De vil finne på side 17.

I

♠ K-kn-9-7-2
♥ 6
♦ 7-6-4-2
♣ 7-5-4

♠ E-D-8-5-4
♥ K-8
♦ E-9
♣ E-D-10-9

Øst—Vest i sonen.

Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	2 ♥	2 ♠
3 ♥	4 ♠	pass	pass
pass			

Vest begynner med ruterdamen. Hvordan bør Syd spille?

II

♠ D-kn-10-8-5
♥ E-6-3
♦ 7-4
♣ 7-5-2

♠ E-7
♥ K-D-kn-10-5-2
♦ E-6
♣ K-D-3

Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruter knekt. Hvordan bør Syd spille?

III

♠ K
♥ E-8-3
♦ K-kn-10-8-6-5
♣ E-D-9

♠ E-9-3
♥ K-kn-2
♦ 9-4
♣ kn-10-8-5-2

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten, og får spardamen ut fra Vest. Hvordan bør Syd spille?

IV

Blindemann
♠ E-10-5-4-2
♥ K-10-8
♦ K-D
♣ E-K-2

♠ 8-3
♥ kn-9-6-3
♦ kn-8-7-3
♣ D-kn-10

Syd spiller seks spar etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 ♠	3 ♣
3 ♠	4 gr
5 ♦	5 gr
6 ♦	6 ♠

Fire og fem grand er Blackwood. Vest begynner med kløver ti, Syd stikker og trekker to runder trumf. Øst viser renons andre gangen. Deretter følger ruter ess og en ruter til bordets konge, hvorefter Syd tar bordets andre kløverhonnør og setter Vest inn på den tredje kløveren.

Det finnes nå ett eneste kort Vest kan spille tilbake for å bete. Hvilket?

V

♠ 6
♥ 9-8-7-6-4
♦ 7-3
♣ 8-7-6-5-3

♠ E-K-D-10-5-2
♥ E
♦ E-D-6-4-2
♣ 9

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med to høye kløver. Hvordan bør Syd spille?

VI

♠ K-D-8-2
♥ 2
♦ 5-4-2
♣ K-7-6-5-4

♠ E-6
♥ E-K-4-3
♦ E-K-D-3
♣ D-kn-3

Syd spiller seks grand uten meldinger fra motparten, og får hjerterdamen ut. Hvordan bør han spille?

SVAR

I

Ved hjelp av meldingene og utspillet kan vi regne ut at Øst har en del hjerter og ruterkongen, mens det er fare for at Vest har resten av den manglende honnørstyrken. Det første som må gjøres, er å holde Øst utenfor, så Vest får beholde ruterdamen. Han fortsetter vel fargen, og Syd tar esset.

Spillet kan vinnes ved eliminasjon, men det er smått med inkomster på bordet til å få fullført eliminasjonsprosessen. De bør derfor spille hjerterkongen fra hånden i det tredje stikket. Vest kommer inn, og vi tenker oss han frir seg med en spar. Bordets konge tar stikket, og en ruter blir stjålet hjem. Nå kan motpartens siste trumf trekkes ut ved å spille spar til bordet (trumfen må sitte 2—1) og enda en ruter stjeles. Deretter blir Syds siste hjerter stjålet, og eliminasjonsprosessen er fullført med følgende sluttposisjon:

♠ 9-7
♥ —
♦ —
♣ 7-5-4

♠ D
♥ —
♦ —
♣ E-D-10-9

Kløver kommer fra Nord, Syd setter i nieren, hvis ikke Øst bidrar med noe høyere, og Vest er sluttspilt hvis han vinner stikket.

II

Spillere som ikke ser andre sjanser enn finesser, vil komme sørgelig til kort her. Spillet er lett nok hvis Øst har kløveresset eller sparkongen, men om begge disse kortene sitter hos Vest?

(Forts. side 27)

Opp til makker

Bridge, og spesielt turneringsbridge, er ikke bare et spørsmål om tekniske kunnskaper. Selvfølgelig vil en god teknisk spiller under ellers like forhold normalt klare seg bedre enn en svakere, men det er en rekke andre ting som spiller inn også. En av disse er forståelsen av at man ikke skal gripe inn i makkers sirkler, når det er noe han vil ha gjennomført.

Slike ødeleggende inngrep kan gjøres på mange måter, og jeg skal her nevne noen eksempler:

N	♠ 6-5-3	♠ 10-7-4
	♥ 8-4-2	♥ E-D-9-6
	♦ K-D-kn-8-5	♦ 9-4-2
	♣ 7-3	♣ K-D-4
V	♠ E-8	♠ 10-7-4
	♥ K-kn-10-3	♥ E-D-9-6
	♦ 10-7-6	♦ 9-4-2
	♣ 9-8-6-2	♣ K-D-4
S	♠ K-D-kn-9-2	
	♥ 7-5	
	♦ E-3	
	♣ E-kn-10-5	

Meldingene er ikke helt anbefalelsesverdige, men Syd havnet iallfall i fire spar etter denne serien:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	pass	3 ♥
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynte med hjerter tre, Øst stakk med esset og tok opptelling. Det måtte være to stikk i hjerter. Ett stikk kunne vinnes i kløver hvis fargen ble angrepet straks, og det fjerde stikk måtte makker ta, enten med esset i kløver eller med et stikk i spar eller ruter.

Øst fant imidlertid ut noe annet også. Hvis makker har sparesset, og Syd har esset annet i ruter, må det andre hjerterstikk innkasseres straks, før Syd får sjanse til å kaste en hjerter på bordets tredje ruter.

Derfor kom hjerter dame fra Øst i det andre stikk. Men nå skjedde noe. Vest stakk med kongen og ga en tredje hjerter, og nå var Syd ovenpå. Sparesset ble trukket ut, og siden var det ti direkte stikk i kortene.

Vest burde ha sett han også, at beten måtte komme i kløver. Derfor burde han ikke ha spilt hjerter tredje gangen, han burde skiftet til kløver isteden. Men det er det unnskyldning for. Hva derimot ikke kan unnskyldes

så lett, er at han griper inn i makkers disposisjoner. Hjerter dame i det andre stikk tyder på noe, nemlig at han fortsatt ønsker å være inne fordi han har noe å utrette. Han har støttet i fargen, så han må ha minst tre kort. Har han ikke flere, er beten sikker med en gang, og har han fire, kan hjerterdamen bare bety en ting, at han ønsker å være inne etter det andre stikk for å kunne fortsette med noe bestemt.

Vests unnskyldning var at hjerterne hans var like høye når makker hadde damen, og at det derfor måtte være likegyldig om han stakk eller ikke. Det at hjerterne var like høye, stemmer nok, men det er også det eneste som stemmer her. Når makker viser et tydelig ønske om å være inne, bør han lystres.

Her er et annet spill, som viser noe av det samme:

N	♠ 10-9-5-2	♠ K-D-kn-8-7-3
	♥ 6-2	♥ E-10-7
	♦ D-8-2	♦ 10-4
	♣ kn-8-4-2	♣ 9-3
V	♠ 6	♠ K-D-kn-8-7-3
	♥ D-kn-8-5-3	♥ E-10-7
	♦ K-9-7-5-3	♦ 10-4
	♣ 7-6	♣ 9-3
S	♠ E-4	♠ E-K-D-10-5
	♥ K-9-4	
	♦ E-kn-6	
	♣ E-K-D-10-5	

Syd spilte tre grand denne gangen, og meldeserien var:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	pass	1 ♠
2 ♠	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Litt dristig av Syd, men en bra kontrakt.

Vest startet med hjerter fem, og Øst tok esset. Etter litt betenkning skiftet han til sparkongen, og dermed

hadde Syd det ikke spor vanskelig mer.

Man må ha en god porsjon forakt for makker som bridgespiller når man gjør noe slikt som det Øst gjorde her. Øst kunne kanskje ha ønsket seg utspill i spar, men som kortene sitter vil ikke det bete kontrakten. Vest så heller ingen fremtid i sparfargen, og valgte derfor hjerterutspill. Og så er det Øst. Inntaket hans til sparene er fjernet allerede i utspillet, og derfor har han ingen ting annet å gjøre enn å følge opp makkers linje. I samme øyeblikk Øst ser bordet, burde han ha visst at sparutspill var fåfengt, og enda mer når hjerteresset hans var trukket ut. Derfor burde Øst ha gitt opp sin egen sparfarge og gått inn for makkers hjerterfarge.

En sak for seg er at Syd kunne vunnet likevel, men nå skal han iallfall ha et valg. Hvis han plasserer ruterkongen hos Øst, må finessen i fargen tas for å vinne det niende stikk, men tror han den er hos Vest, er det bare en sjanse — en helt annen. Ser De den?

Sjansen er at Vest har høyst en spar, og at Øst ikke kan stikke Syds hjerter ni. Nå er tieren et praktisk talt gitt utspill fra Øst hvis han velger hjerter i det andre stikk, han skal se temmelig dypt for å finne fram til syveren, og dermed kan Syd som nevnt vinne.

Hjerterkongen tar det andre stikk, og så kommer fem ganger kløver. Etter at sparesset også er innkassert, er det bare fem kort igjen, og Vest kan umulig holde mer enn tre hjerter hvis han vil ha ruterkongen sin gardert. Så er det bare å sette Vest inn i hjerter, og to ruterstikk kommer automatisk når Vests hjerterfarge tar slutt.

*

Denne forakten for makker gir seg ikke bare i uttrykk under spilleførin-

gen, men også i meldingene. Her er et typisk eksempel:

N
 ♠ K-D-10-9-8-7-5-2
 ♥ —
 ♦ 8-2
 ♣ K-kn-10

V
 ♠ 6-3
 ♥ 6-5-4-3
 ♦ 10-9-6
 ♣ 8-7-4-3

Ø
 ♠ E-kn-4
 ♥ 10-9-8-7-2
 ♦ E-K-kn
 ♣ E-D

S
 ♠ —
 ♥ E-K-D-kn
 ♦ D-7-5-4-2
 ♣ 9-6-5-2

N
 ♠ 7-6-5
 ♥ E-6
 ♦ E-D-10-8
 ♣ E-kn-5

V
 ♠ —
 ♥ K-D-kn-10-9-8-5-2
 ♦ 6-2
 ♣ 10-9-2

Ø
 ♠ kn-10-9-2
 ♥ 7-3
 ♦ K-7-3
 ♣ 7-6-4-3

S
 ♠ E-K-D-8-4-3
 ♥ 4
 ♦ kn-9-7-5
 ♣ K-D-8

Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
3 ♥	Dobl.	pass	5 ♠
pass	6 ♠	pass	pass
7 ♥	pass	pass	Dobl.
pass	pass	pass	

Med alle i faresonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
4 ♠	4 gr.	pass	5 ♥
pass	6 ♥	Dobl.	pass
?			

og så var det Nord ødela hele tegningen ved å melde seks spar. Øst doblet øyeblikkelig, og tre beter, minus 800 var resultatet. Mens Øst—Vest ville gått en bagatell av 1700 eller noe slikt hvis ikke Nord hadde grepet inn for å redde sin makker.

Nords unnskyldning var at han var så forferdelig ensidig, som han uttrykte det. Men det er en veldig dårlig unnskyldning. En spiller som åpner med en sperremelding, har ingen ting han skulle ha sagt etterpå, han må overlate alt til sin makker. Vel er det så at det kan konstrueres eksempler på at det lønner seg å ta ut — alt kan jo «bevises» ved eksempler i bridge. Men det vil i alle tilfelle høre til sjeldenhetene at det lønner seg å bryte regelen og neglisjere makkens bedømmelse av situasjonen.

Mens vi er inne på denne saken, kan det være på sin plass å nevne noe om det resonnementet en del spillere har, at «jeg må jo stampe når du ikke kan doble». Et resonnement som ikke hører noe sted hjemme. Ta et spill som dette:

Og så var det ikke det spor morsomt mer. Fem beter som stamp mot en slem som neppe kan vinnes.

Vests unnskyldning var den gamle. Han måtte stampe fordi makker ikke kunne doble. Det faller ikke disse karrene inn at makker kan ha et berettiget håp om bet, men likevel ikke ønsker å doble for ikke å røpe fordelingen. Ta det foreliggende eksemplet. For å vinne må spilleren første gangen trumfen røres, trekke liten fra bordet og knipe med återen. En slik mulighet tør man ikke spille på i en slem, i det minste ikke hvis ikke Øst har gitt ham idéen om at det er riktig, ved å komme med en dobling.

Vests resonnement fører til at kontrakten enten kan bli seks spar for Syd, doublet og vunnet, eller syv hjerter hos ham selv, doublet med fem beter. Seks spar udoblet med en bet kommer ikke på tale.

En tandemsykkel er en fin oppfinnelse. Det at begge parter bruker pedale, gir en ekstra stor fart. Men idéen er borte hvis den ene av de to tråkker alt han kan, mens den andre brems.

William B. Herseth skriver om:



NYE BRIDGEBØKER

Før i tiden var vi her i landet temmelig langt fremme når det gjaldt bridgelitteratur. Midsems bøker var banebrytende og Culbertsons forskjellige hovedverker ble i flere tilfelle oversatt til norsk før de ble oversatt til noe annet sprog.

I dag er stillingen den at vi har svært få norske bridgebøker, og derfor må vi i stor utstrekning søke til utlandet når det gjelder å holde seg à jour med utviklingen. Desto hyggeligere er det når vi kan holde oss til gode bøker og oversikter på de skandinaviske sprog, for det er jo lett tilgjengelig stoff for alle. Og da bladets forlag — som en service overfor leserne — besørger anskaffet alle bøker som anmeldes i Bridgemagasinet, er det ingen sak å få tak i de bøkene som interesserer.

Otto Holgersen:
Bridgenøgle for Gorenspillere.
32 sider.

Holgersens oversikt er et ypperlig arbeid. Han har fått med alt vesentlig i Gorens system, som han viser at han

kjenner til bunns. Oppsetningen er klar og instruktiv med effektiv bruk av rammer og oversikter. Og heftet rommer langt mer enn selve Gorens system. Begge de italienske systemene har fått tilsvarende oversiktsbehandling, likeså Acol, Efos, One-over-one og Vienna. Culbertsons nye spørremeldinger er tatt med, likeledes utspillskonvensjoner (både de gamle ortodokse og en del moderne utspillvarianter m. m.)

Her er en liten smakebit fra boken:

Kjøbenhavnerkonvensjonen er en utvidelse av den defensive grandmeldingen. Det forutsettes at motpartens åpningsmelding var 1 trekk i farge og at forsvarsmelderens makker har sagt pass. Hoppmelding til 2 grand krever av makker at han melder sin lengste av de 2 umeldte laveste fargene. Hoppmelding til 3 kløver krever av makker at han melder den lengste av laveste og høyeste umeldte farge, mens hoppmelding til 3 ruter krever at makker melder sin lengste av de 2 høyeste umeldte fargene.

Herseth om nye bridgebøker

Terence Reese:

Bridge.

208 sider.

Terence Reese trenger ingen introduksjon. Han er i dag den bridgeforfatter som uten tvil rangerer høyest av alle.

Denne gangen har han skrevet en bok for begynnere og viderekomne. Altså ikke for dem som anser seg selv som eksperter. Og allikevel kan det godt tenkes at også denne siste kategorien kunne ha litt av hvert å lære, når Reese i slutten av sin bok behandler «Taktiske trekk i bridge». Se f. eks. på dette spillet:

V	Ø
♠ K-10-3-2	♠ E-D-9-6-5-4
♥ E-D	♥ 7-3
♦ E-8-5-4	♦ D-kn
♣ 9-7-6	♣ E-10-2

Øst spiller 4 spar. Syd spiller ut en hjerter. Hvorledes vil De legge an spillet?

Reese konstaterer at det ser ut som om spillet avhenger av at en av to finesser holder. Og det er for så vidt riktig nok.

Men hvis spilleren ikke bryr seg om den fristende hjerterfinessen og i stedet stikker utspillet med hjerter Ess, kan kontrakten overhodet ikke tapes! Etter uttrufning tar spilleren ruterfinessen, som gjerne kan gå galt. Tell nå opp stikkene. 6 trumfstikk, 1 hjerterstikk, 2 ruterstikk og 1 kløverstikk. Motparten får nemlig bare 1 kløverstikk, fordi den ene kløvertaperen forsvinner på ruter Ess.

Men tar spilleren hjerterfinessen, hva så? Da skifter motparten til kløver og slår ut kløverholdet f ø r ruter-

finessen er tatt, og d a blir det bet med 1 hjerterstikk, 2 kløverstikk og 1 ruterstikk til fienden. Et enkelt eksempel på Terence Reeses evne til å gi en klar og instruktiv forklaring på tempoets betydning.

Boken omfatter både meldinger og spillføring. Meldingene ligger i Acol-stilen, men hviler på et meget naturlig grunnlag og et visst innslag av Kaplein — Sheinvolds nye ideer på meldefronten. Kan hende er det konturene av «Acol av i morgen» som vi her skimter begynnelsen av. Interessant er det å merke seg at Reese fastholder sin forsvarsstil mot 3-åpninger. Det er jo et meget omdebattert spørsmål hvorvidt 3 grand skal være et ønske om å spille 3 grand eller et krav til makker om å melde — altså en opplysende dobling. Dobling er betedobling og 3 grand er krav til makker om å melde, sier Reese.

Alfred Sheinvold:

A short cut to winning bridge. 160 sider.

Når en så velkjent spiller som Sheinvold har samlet sine 100 beste spill, kan noen hver begynne å glede seg til en samling spill som i kvalitet ligger i Terence Reese's klasse. Sheinvold presenterer først spillet for leserne og gir dem anledning til å prøve seg. Så følger hans klare og konsise kommentarer. De første 20 hender illustrerer grandspillet farer og vanskeligheter. Så følger 20 trumfhender, 20 forsvarsspill og bl. a. 20 spill med taktiske varianter som dette:

V	Ø
♠ 8-6	♠ K-D-3
♥ K-9-8-5-2	♥ —
♦ 9-5	♦ E-K-D-8-2
♣ K-kn-7-3	♣ 10-9-8-5-2

Prøv Dem selv

For løsningene av disse oppgaver setter vi opp premier til de tre beste. Vinnerne kan velge mellom to kortstokker i etui eller 50 sigaretter. Vennligst oppgi på besvarelsen hva de ønsker.

Forutsetningen for oppgavene er vanlig Culbertson med Stayman, Blackwood og spørremeldinger. Dog er cuebids og Culbertson fire—fem grand tillatt hvis det brukes konsekvent. De som velger dette, må notere: «cue-bids» på hvert sett av løsninger. To eller tre setninger som kommentar til en melding er i orden, men ikke nødvendig.

Løsningene sendes Nils Rømming Forlag, postboks 277, Oslo, innen 15. mars. Bruk fortrinnsvis et 35-øres brevkort.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E-9-4-2 ♥ K-8 ♦ E-K-9-2 ♣ E-K-4

Ingen er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
?			

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E-4 ♥ E-K-10-8-2 ♦ E-9-7-5-2 ♣ 4

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♦	pass
?			

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ 9-4-2 ♥ 8-4 ♦ K-D-5-4 ♣ K-8-4-2

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr.	pass
3 ♥	pass	?	

Kontrakt 5 kløver spilt av Øst. Utspill kløver Ess etterfulgt av kløver 6. Hvorledes vil De legge an spillet?

Spillet avhenger av at De ikke mister mer enn 1 kløverstikk. Med andre ord: Hvor vil De plasere Damen?

For å gjøre en lang historie kort, så anbefaler Sheinvold utspill av trumf Ess fra E-D-x. F. eks. mot lilleslem. Dukker Kongen opp på bordet, fortsetter utspilleren frekt med liten trumf og spilleren stilles overfor et ganske usedvanlig vemmelig valg. Men kommer ikke Kongen opp på bordet, er

situasjonen fullstendig under kontroll, for da stopper bare utspilleren trumfspillet og sitter rolig og venter på stikket for sin garderte dame.

Det er slike og lignende taktiske varianter som Sheinvold gir inspirerende eksempler på. Derfor er hans bok sikkert midt i blinken for de spillere som ønsker nye impulser for bedre bridge. At han også gir korte oversikter over de forskjellige faser i meldeteknikken, gjør bare boken enda bedre.

Oppgave nr. 4.

Syd har:
♠ 4 ♥ E-9-7-5-2 ♦ E-8-4-2 ♣ K-10-7

Ingen er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♣	pass	?	

Oppgave nr. 5.

Syd har:
♠ E-10-8-5-3 ♥ E-D-7-2 ♦ 9 ♣ E-10-2

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Oppgave nr. 6.

Syd har:
♠ E-D-2 ♥ E-10-8-2 ♦ E-10-9-2 ♣ 4

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Løsning til oppgavene i nr. 2

Løsning til oppgave nr. 1.

Syd har:
♠ D-7-4 ♥ E-9-4-2 ♦ E-10-3 ♣ D-10-3

Ingen er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♥	2 ♠	pass
?			

Tre hjerter — 10 poeng. Fire spar — 9 poeng. Fem spar — 9 poeng. Slem-
invitt — 7 poeng. Tre spar — 6 poeng.

De har en meget god hånd etter makkers hoppmelding, men det er likevel slett ikke sikkert det er mer enn utgang i kortene. Det er i denne forbindelse viktig å merke seg at Vest tross alt har åpnet, og det er slett ikke så lett å komme i en slem etter at motparten har åpnet.

Vi foretrekker tre hjerter, overmelding i motpartens farge og desidert krav. Det er slett ikke sikkert Syd er noe klokere etter makkers neste melding, men tre hjerter gir likevel en sjanse ekstra.

De femten første løserne hadde: Fem spar — 6. Fire spar — 5. Tre hjerter — 3. Tre spar — 1.

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd har:
♠ K-4 ♥ 9-7-6-4-2 ♦ D-4 ♣ 9-7-5-2

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♦	pass	?	

Obs. To kløver er eneste krav til utgang, Syds to ruter er negativ.

Fem spar — 10 poeng. Tre spar — 8 poeng. Seks spar — 6 poeng. Fire spar — 6 poeng. Tre hjerter — 4 poeng.

Makker har vist en hånd med minst 25 poeng, og Syd har selv 5, slik at de to henders minimum blir 30. I tillegg har Syd den perfekte tilpasningen, begge honnørkortene hans er viktige fordi de fyller ut makkers farger. Nord bør ha noe slikt:

♠ E-D-10-8 ♥ 8 ♦ E-K-10-5-2 ♣ E-K

og som De ser, er seks spar temmelig opplagt. Har Nord noe mindre enn dette, vil han stanse i fem spar.

Av andre meldinger foretrekker vi tre spar fremfor fire, fordi Nord er nødt til å melde igjen etter tre spar.

Fire spar ville vært meldt med en av de to viktige honnørene, og derfor er det litt svakt å nøye seg med utgang når man sitter med begge to. Tre hjerter er ingen god melding fordi fargen er altfor svak. En femkortfarge med nieren på topp er ingen ting å fare med når det er slem i sikte, og å vise den kan bare forvirre makker som tror De har honnører i fargen.

De 15 første løserne hadde: Tre spar — 7. Fire spar — 5. Fem spar — 2. Tre hjerter — 1.

Løsning til oppgave nr. 3.

Syd har:
♠ K-6-3 ♥ 9-2 ♦ K-D-9-8-7-3 ♣ kn-4

Aller er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	pass
1 gr.	pass	?	

To ruter — 10 poeng. To grand — 8 poeng. Tre ruter — 6 poeng. Pass — 4 poeng.

Selv med en sekskortfarge i ruter er nok to ruter det beste. De to hendene kan maksimum ha 24 honnørpoeng tilsammen, og det er en tanke i underkant til tre grand. De vil dessuten friste ham med til tre grand med 14 honnørpoeng, og det blir da svært tvilsomt å ro kontrakten hjem. Dessuten kan det hende han bare har 11—12 poeng, og da vil selv to grand være vanskelig.

Skulle makker melde noe over to ruter, kan De jo overveie mulighetene for grand etterpå.

De 15 første løserne hadde: To ruter — 9. Pass — 3. Tre ruter — 1. To grand — 1. Tre grand — 1.

Løsning til oppgave nr. 4.

Syd har:
♠ K-10-8-4-2 ♥ E-10-8-3 ♦ 9-7-5 ♣ 4

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	1 ♠	?	

Tre hjerter — 10 poeng. Fire hjerter — 8 poeng. To hjerter — 7 poeng. To kløver eller to ruter — 7 poeng. Dobler — 4 poeng.

En vrien hånd å melde etter at Øst har blandet seg inn med den beste fargen Deres. Ett er sikkert, og det er at en dobling ikke er særlig bra når De sitter med fire kort i makkers meldte farge. Enten vil Deres makker være kort i spar og ta doblingen ut, eller så vil motparten ha så stor styrke i ruter eller kanskje helst kløver at det vil bli tatt ut.

Blant alle de mulige meldingene foretrekker vi tre hjerter. Det er ingen ideell hånd til denne meldingen, men De har tross alt 12 poeng som støtte til en hjerterkontrakt, og uten absolutt minimum hos makker bør fire hjerter gi en fair sjanse.

De 15 første løserne hadde: Fire hjerter — 3. To hjerter — 3. Dobler — 3. Tre hjerter — 2. To spar — 1. To ruter — 1. To kløver — 1. Pass — 1.

Løsning til oppgave nr. 5.

Syd har:
♠ K-D-9-2 ♥ — ♦ E-K-10-9-7-2 ♣ E-K-4

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	2 ♥	pass	3 ♣
3 ♥	?		

Fire ruter — 10 poeng. Fire hjerter — 6 poeng. Pass — 6 poeng. Fem kløver — 5 poeng.

Det kan være noe som taler for både fire ruter, fire hjerter og pass, men vi foretrekker den første meldingen. De har tross alt en farge på seks kort, en farge som er desidert sterkere enn de øvrige fargene, og det bør De vise nå. Fire hjerter kan skape

vanskeligheter for makker om han sitter med:

♠ 10-6-3 ♥ kn-9-4-2 ♦ D-6 ♣ D-8-6-2

Fem ruter er den desidert beste kontrakt, og seks kan også gå hjem med pen sits i spar. Men makker får vanskeligheter etter fire hjerter. En sannsynlig melding hos ham er fire spar, og nå er det slett ikke enkelt å finne ut at det ikke skal passeres.

De 15 første løserne hadde: Fire ruter — 8. Pass — 4. Fire hjerter — 2. Fem kløver — 1.

Løsning til oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 9-2 ♥ E-K-9-5-2 ♦ kn-6-2 ♣ K-D-4

Ingen er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	4 ♦
1 ♥	pass	3 gr.	Øst
?			

Dobler — 10 poeng. Pass — 7 poeng. Fire hjerter — 6 poeng. Fem hjerter — 4 poeng.

Vi kjenner temmelig godt makkers fordeling og honnørstyrke. Fordelingen 4-3-3-3 og 16—18 honnørpoeng. Det vil igjen si at Øst har meldt fire ruter på høyst 11 honnørpoeng og syv ruter, og i så tilfelle er hans makker totalt blank med renons i ruterfargen.

Østs melding forteller oss i det minste at det er skjev fordeling ute og går på motpartens hender, og under disse omstendighetene har Nord—Syd neppe noen slem i kortene. Kanskje til og med fire hjerter gir bet, for eksempel om Vest har knekt-ti-fjerde i hjerter og (tross alt) en ruter til å sette makker inn.

Det er ikke lett å forsvare Østs fire ruter hvis da Nord er ærlig, men det er heller ikke vår oppgave.

De 15 første løserne hadde: Dobler — 11. Fire hjerter — 2. Pass — 1. Fem hjerter — 1.

De beste resultatene i nr. 2/1963

1. premie: Hans Olsen, Lomnessjøen, 55 poeng. (Kortstokker)

2. premie: John G. Boehlke, Kongensgt. 20, Oslo, 54 poeng. (Sigaretter)

3. premie: Simen Nordstrand, Lillehammer, 52 poeng. (Kortstokker)

De beste av de øvrige hadde:

51 poeng: Gran Maartmann, Oslo, Odd Thoen, Oslo.

50 poeng: Haftor Bjørnstad, Bodø.

49 poeng: Joh. M. Arnesen, Oslo. Rolf B. Amundsen, Ålesund.

48 poeng: Leo Tvedt, Tyssedal.

47 poeng: Ernst Lyngtu, Laksevåg.

46 poeng: Kjell Nicolaussen, Bergen, Ivar Amundsen, Trondheim.

45 poeng: Oluf Larsgård, Ål i Hallingdal, Ivar Olsen, Oslo.

44 poeng: Kjell Andersen, Bergen, Erik Kristiansen, Oslo, Nils Amundsen, Oslo.

43 poeng: Leiv Schwingel, Oslo.

42 poeng: Kåre Aasland, Bergen, Eva Amundsen, Oslo.

41 poeng: Sture Brumann, Norrsundet, Sverige, Kåre Hansen, Oslo, Ivar Tangen, Steinkjer.

Forbundets årsberetning

Av Norsk Bridgeforbunds årsberetning merker vi oss at det nå er 14 939 medlemmer fordelt på 602 klubber, mens fjorårstallet var 14 722 medlemmer fordelt på 592 klubber, altså en svak økning. Største krets er Oslo med 2 425 medlemmer fordelt på 86 klubber, nummer to er Trondheim og Omegn med 787 medlemmer fordelt på 23 klubber, og nummer tre Troms og Ofoten med 611 medlemmer fordelt på 22 klubber.

Vinnings- og tapskonto viser et underskudd på snaut 500 kroner, mens den samlede formuen er vel 46 000 kroner. Budgettet for neste år er satt opp med et underskudd på 4 000 kroner.

På bridgetinget lørdag 25. mai er det et forslag fra styret om kontingentforhøyelse, og så vidt vi har bragt i erfaring vil dette bli den mest omdiskuterte posten. For øvrig inneholder innkallelisen de vanlige postene, beretning, regnskap, valg etc.

Før bridgetinget skal Forbundet ha avviklet sine mesterskap, først for klubber i tiden 19.—22. mai, og deretter parraterskapet i tiden 23.—25. mai.

(Forts. fra side 17)

Spillet er likevel enkelt nok, hvis man bare har sett muligheten. De stikker øyeblikkelig med ruteresset og spiller to ganger trumf — ikke mer, selv om trumfene sitter 3—1 hos motstanderne. Deretter slår De sparesset og en spar til. Med enhver rimelig fordeling vil De nå siden kunne gå inn på bordet på trumfesset og således trekke ut motstandernes siste trumf, og etterpå kaste en kløvertaper på spar.

III

De må ikke gå på ruterfargen, det er ikke tempi nok til det. De kan selvfølgelig gå hjem på hjerterkongen og spille ruter, men siden De bare kan komme inn på egen hånd denne ene gangen, er De helt avhengig av at Vest har ruterdamen singel eller dobbel, langt under femti prosents sjans.

En bedre mulighet er å spille på at Øst har hjerterdamen. I så fall kan lengden i fargen være helt likegyldig. De får for sparkongen i det første stikk, og fortsetter med esset og damen i kløver. En av motstanderne stikker med kongen og gir mer spar. De kan holde esset tilbake en gang, men så må De bruke det.

Deretter innkasserer De kløverstikkene Deres, og til slutt må De prøve å vinne tre stikk i hjerter. Det eksisterer imidlertid en annen mulighet. Hvis Vest har ruteresset og hjerterdamen sammen med lengden i spar, er han sørgelig skvist og kan bli nødt til å oppgi sparene. I så fall kan det være en idé å putte ham inn på ruteresset og få hjerter opp.

Dette kan imidlertid ikke avgjøres så tidlig i spillet, så De kan regne oppgaven som klart hvis De spiller kløveresset i det andre stikk, og etterpå fortsetter med damen i samme farge.

IV

Det er tydelig Syd er renons i ruter, ellers ville han ikke latt esset og da-

men falle på hverandre. Han må imidlertid være renons i kløver også, for har han ikke tre hjerter, er det ikke noe problem.

Når Syd først har tre hjerter, må motspillet baseres på at Øst har damen. Hjerter må selvfølgelig spilles, for ruter blir til dobbelt renons. Men hvilken hjerter? En liten hjerter kniper bordet med åtterten, Øst må opp med damen og Syd tar esset, som han må ha. Siden blir knekten knepet.

Den eneste hjerteren Vest kan spille som kan bete, er knekten. Fargen må være fordelt slik:

	N	
	♥ K-10-8	
V		Ø
♥ kn-9-6-3		♥ D-7-5
	S	
	♥ E-4-2	

Som De ser er Syd hjelpeløs hvis knekten spilles, mens han klarer seg om Vest finner fram en annen hjerter.

V

De er avhengig av at ruterne sitter rundt, idet De med 4—2-fordeling i fargen må av med tre stikk her, hvis De da ikke får stjålet en ruter på bordet. Men det er det liten sjans til med mindre motstanderne er ekstra snille.

Spillet må derfor baseres på 3—3-fordeling i ruter, men enda er det vanskelig om trumfen sitter 4—1. De kan imidlertid klare Dem ved forsiktig spill, om Vest har ruterkongen.

De stjeler den andre kløveren og fortsetter med ruter ess. Deretter kommer spillets poeng, ruter dame! Dette kortet tvinger Vest inn, mens en liten ruter ville gitt motstanderne anledning til å bestemme.

Når først Vest er kommet inn, kan han ikke spille spar uten å gi Dem alle stikkene i fargen. Og spiller han noe annet, får De stjålet en ruter.

VI

Spillet er opplagt hvis kløverne sitter 3—2, men hvis de sitter 4—1? En

Kan det gå an?

At det faktisk kan gå an, selv om det ser utrolig ut, viser følgende lille samling av spill. Det første er dette:

N		♠ 2	♠ —
♥ E-D-10-9-2		♥ 3	♥ 9-8-7-6-5-2
♦ E-10-4		♦ 10-8-7-6-4-2	
♣ kn-9-5-3			
V			
♠ D-kn-8-7			
♥ K-kn-8-7			
♦ K-D			
♣ E-K-D			
S			
♠ E-K-10-9-6-5-4-3			
♥ 6-5-4			
♦ kn-3			
♣ —			

Vest talte poeng og fant at han hadde en anelse for lite til å åpne med to grand, og derfor begynte han med en spar. Men etter hvert som meldingene utviklet seg, ble han mer og mer forbauset, og da Syd til slutt erklærte seg villig til å spille *seks spar*, begynte han å lure på om det var plukket ut kort fra en annen stokk. Men han fikk da dobbelt og begynte med kløver ess.

Syd stjal og fortsatte med esset i spar, og Østs renons viste seg. Mens Vest satt og funderte på hvor mange betes det ville bli, anvendte også Syd

hodet til en del tenkning, og resultatet ble følgende:

Hjerter, bordet knep med nieren, og en ny kløver ble stjålet. Ny hjerterfinesse med tieren, og den tredje kløveren ble stjålet. Enda en hjerterfinesse, denne gangen med damen, og på hjerteresset forsvant Syds ene ruter. Så var det bare å ta ruteresset og stjele en ruter.

Syd satt igjen med K-10-9 i spar og ingen ting annet, og Vest hadde D-kn-8 i spar. Spar ni fra Syd satte Vest inn, og så var det bare å notere seg for seks spar med seks trekk.

Vest satt helt paff, men det skulle gå verre med ham. Et par spill senere kom følgende:

N		♠ D-7-6-2	♠ 8
♥ 10-9-7-5-4-2		♥ 8-6-3	♥ 10-8-7-6-3
♦ E		♦ 9-5-4-2	
♣ E-D			
V			
♠ K-kn-10			
♥ E-K-D-kn			
♦ K-D-kn			
♣ K-kn-10			
S			
♠ E-9-5-4-3			
♥ —			
♦ 9-5-4-2			
♣ 8-7-6-3			

skvis er kanskje mulig hvis ruterne sitter 3—3, men vi skal ikke trenge så dypt inn i spillet. Poenget er at det er mulig med en bestemt 4—1-fordeling av kløverne å vinne fire stikk i fargen, nemlig om esset skulle sitte singel.

Siden det er dårlig med innkomster til bordet, må spillet i tilfelle baseres på singelton ess hos Vest. Det vil være hasardiøst å spille på singel ess hos

Øst, det gir for mange tapte slemmer. Men det går an å gardere seg hvis det er Vest som har esset.

Poenget består ganske enkelt i å spille kløver tre fra egen hånd i det andre stikket. Kommer esset på hos Vest, er De ovenpå, likegyldig hva motparten returnerer og hvordan kortene sitter for øvrig (så lenge ikke Vest har alle kløverne, men da vil det være dumt av ham å stikke).

JA, faktisk!

Denne gangen hadde Vest styrke nok til å åpne med to grand, men Syd var før ham, og han bløffåpnet med en spar. Vest dobbet så det hørt, og Nord overtok dirigeringen. Det gjorde han så grundig at kontrakten igjen kom til å hete seks spar, og Vests dobling var ikke mindre kraftig denne gangen.

Hjerter ess kom ut. Syd stjal med nieren. En kløverfinesse fulgte, ruteresset og kløveresset tok stikk, og så fulgte krysstjeling en lang stund, inn-til følgende kort var igjen:

N		♠ D	♠ —
♥ 10-9		♥ —	♥ —
♦ —		♦ 10-8	♦ 9
♣ —			
V			
♠ K-kn-10			
♥ —			
♦ —			
♣ —			
S			
♠ E			
♥ —			
♦ 9			
♣ 8			

Fra bordet kom hjerter, som Syd stjal med esset, og så fulgte med et triumferende smil fra Syd den siste kløveren. Og den fortvilete Vest kunne ikke gjøre bedre enn å redde overstikket.

Vest var blitt dypt ulykkelig, men han skulle komme til å se enda dypere i lidelsens beger. Allerede et par spill senere dukket følgende hånd opp:

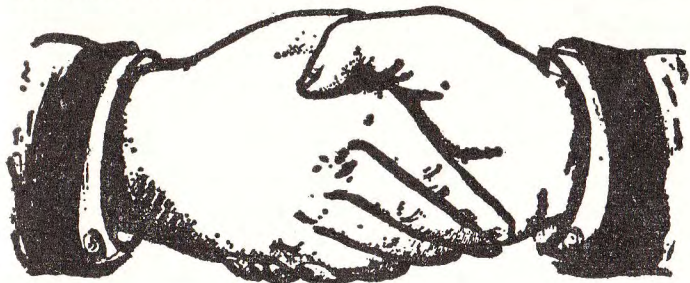
N		♠ E-D-kn	♠ 8-7-5-2
♥ kn-2		♥ 8	♥ 8
♦ 10-9-8-6-5-2		♦ 7-3	♦ kn-9-8-7-5-2
♣ E-D			
V			
♠ K-10-9			
♥ K-D-10			
♦ E-K-D-kn-4			
♣ K-6			
S			
♠ 6-4-2			
♥ E-9-7-6-5-4-3			
♦ —			
♣ 10-4-3			

Vest rakk å starte med to kløver (Halle), men resultatet ble ikke stort bedre. Syd havnet i seks igjen, nå i hjerter. Vest hadde ikke lært noe, og doblingen kom på ny.

Klok av skade åpnet Vest med hjerterkongen — her skulle det ikke bli mer krysstjeling. Syd tok esset og fortsatte med kløverfinesse. En ruter ble stjålet, bordet ble satt inn på kløveresset og en ny ruter ble stjålet. Ved hjelp av tre innganger i spar ble ruter stjålet tre ganger til, og dermed var kortene blitt følgende:

N		♠ —	♠ —
♥ kn		♥ —	♥ —
♦ 10		♦ —	♦ —
♣ —			
V			
♠ —			
♥ D-10			
♦ —			
♣ —			
S			
♠ —			
♥ 9			
♦ —			
♣ 10			

Syd spilte triumferende kløver ti, og Vest reddet ikke annet enn overstikket denne gangen heller.



Shake hands

Siden kontraktbridgen ble lansert har det stått strid om det lønner seg å hoppmelde i ny farge etter makkers åpning for å kreve til utgang, eller om man skal nøye seg med krav for en runde ved en enkel overmelding i ny farge. Den siste skolen — *minimumsmelderne* — hevder at det ikke haster, og at man holder meldingene nede ved å nøye seg med en enkel overmelding. Den første skolen derimot — *maksimumsmelderne* — hevder at man bare temporært kan holde meldingene nede, idet man må hoppe nesten ut av landskapet i annen melderunde.

Min personlige sympati er desidert hos maksimumsmelderne. En tapt anledning til å kreve til utgang kommer aldri tilbake, jo mer man hopper siden, dess mer markerer man en hånd som ligger like i underkant av styrken til en ren kravmelding. Bare i sjeldne unntagelser kan det lønne seg å avgi en minimumsmelding, nemlig når man sitter med fire trumf i makkers åpningsfarge og har lyst til selv å ta avgjørelsen ved en slem. I et slikt tilfelle kan man kanskje få bedre opplysninger fra makker. Men legg merke til at man bør ha fire trumf til makker, atskillige spillere har fått ubehagelige overraskelser fordi de ikke har kunnet bestemme sluttmeldingen etter makkers gjenmelding, og i det hele tatt ikke aner hva kontrakten skal gå i.

Det siste sørgelige eksemplet er hentet fra Amerika.

V	N	Ø
♠ D-3	♠ K-8-4	♠ 9-7
♥ kn-6	♥ E-K-10-5-4-3	♥ D-9-7-2
♦ D-10-8-5-2	♦ 7-4	♦ kn-9-6-3
♣ kn-9-7-2	♣ K-5	♣ E-10-4
S		
♠ E-kn-10-6-5-2		
♥ 8		
♦ E-K		
♣ D-6-4-3		

Med ingen i faresonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Seks trekk kunne ikke unngås, og var bare avhengig av å finne damen i trumf.

Det ville selvsagt vært bedre om Nord hadde støttet i spar i annen melderunde, men det er bare denne gangen. Hvis Syd har en svak hånd med bare fire spar og dobbel hjerter, er to hjerter en langt bedre melding på Nord's hånd. Syds tre spar kan diskuteres, men han har ikke noe lett valg i annen melderunde. Han har rett og slett kjørt seg fast.

Se hvor meget lettere det blir om Syd hoppmelder til to spar. Nord svarer tre hjerter, Syd kan i ro og mak gjenta sparfargen sin, og deretter er det hele en temperamentsak.

(Forts. fra side 2)

Italia.

Årets verdensmesterskap vil bli spilt på Grand Hotel Billia i St. Vincent i tiden 15.—23. juni. Dagen etter vil det bli arrangert en bankett i Casino de la Vallée. Formannen i organisasjonskomitéen er Mr. Edoardo Ramella, Via C.G. Merlo 3, Milano.

Holland.

Det hollandske lagmesterskapet ble i år vunnet av De Bridgekring of Rotterdam, med følgende lag: C. Slavenburg, H. Kreijns, W. Oudshoorn og B. Kornalijnslijper (uttal det siste navnet hvem som vil). Laget var helt overlegent, og mesterskapet var sikret allerede før de to siste kampene.

Syd-Afrika.

Et engelsk lag bestående av Nico Gardener, Rose, Priday, Wollach og Dormer spilte en rekke kamper i Syd-Afrika i tiden 11. desember—12. januar. Laget spilte i alt 22 kamper og vant de 18. En av kampene var mot den indiske bridgeklubb i Johannesburg, og alle raser var representert.

Interessen for bridge er meget stor i Syd-Afrika, og det er et stort behov for instruksjon. Forbundet tenker på å sende både herre- og damelag til den neste olympiaden i 1964.

Arrangementet av den engelske turneen viste en nyhet for tilskuerne. Alle spill var gitt på forhånd, og en serie på åtte spill var stensilert på ett ark, og deretter forseglet. Når spillerne begynte med disse åtte spillene, ble de forseglete konvoluttene åpnet og fordelingene gitt ut til tilskuerne, slik at de ble i stand til å følge spillene langt bedre enn tidligere. Idéen er god, spørsmålet er bare om det kan bli rom for misbruk.

Sverige.

Det svenske lagmesterskapet ble i år vunnet av stockholmslaget Anulf — Wohlin, Christensson — Zachrisson og Karlgren — Mohlin. Laget vant i alt 34 matchpoeng av 42 mulige (syv kamper med 6 poeng å spille om i hver). Nummer to ble Stenbergs lag fra Lund med 28 poeng. De fleste spillerne fra det siste laget deltok i fjorårets europamesterskap.

Kombinasjonen Anulf — Wohlin er en interessant nyhet, som vi bør følge med spent oppmerksomhet hvis den fortsetter.

Sveriges Bridgeförbund har invitert til en uttagningsturnering for europamesterskapet. Hvis det blir nødvendig, vil det bli arrangert en kvalifiseringsturnering, hvoretter ti lag i den åpne klassen og seks lag i dameklassen vil spille en avsluttende turnering sammen, med i alt 15 runder à 16 spill.